

165. En visa jag vill sjunga.

En vi-sa jag vill sjunga blott för dig, Du falska vänsom över-givit mig. Var-
för du upp-läst har vårt vänskapsband, Vet ic-ke jag, jag en-sam vand-ra skall.

2. Så satt jag här i ensamhet och kval.
Med sorgset bröst jag tänkte på min vän,
Den jag så mycket, mycket älskat har,
Hon övergav mig, för jag fattig var.
3. Men sök dig då en rik och bättre vän,
Den du kan leva lyckligt med och säll,
Men gör mot den ej som du gjort mot mig.
Jag får väl ensam vandra fram min stig.
4. O vad jag haver lidit sedan då
Jag första gång på dina ögon såg.
Om jag de ögon aldrig skådat har,
Jag hade varit fri från sorg och kval.
5. Men nu har glädjen sig förvänt i sorg,
Sen jag av vännen min har fått en korg,
Den jag med tunga steg nu bära får.
För dig, för dig jag fäller mången tår.
6. När jag ser ungdomen tillsammans gå,
Då sitter jag och fäller mången tår.
Då tänker jag uppå de flydda dar,
Hur mången gång jag i ditt sällskap var.
7. Men nu så klappar hjärtat i mitt bröst,
Jag hoppas snart jag får en annan tröst,
Fast jag ej mer vid din sida får
Framleva alla mina levnadsår.